

MOTOVUN

samo kao arabeska, mjestimice naglašena kontura. Njegove suptilno harmonizirane tonske vrijednosti posebno dolaze do izražaja u akvarelama i gvaševima, gdje se gotovo neprimjetno prožimaju s bijelom podlogom. Boraveći niz godina u Mostaru, on u tome gradu stvara djela specifičnih lirskih ugodaja, prepuna svjetla i zasićene tople atmosfere (*Cvijeće na prozoru*, 1932; *Muslimanka*, 1934; *Kolodvor*, 1935; *Otvoren prozor*, 1936). Dolaskom u Zagreb počinje eksperimentirati s novim materijalima, radi prve apstraktne slike bilježeći ritam glazbe (oko 1940). Nove mogućnosti izražavanja nalazi u tehnici kolaža, kojom se približava slobodnim dekora-

MOTOVUN, renesansni bastion s gradskim vratima

tivnim rješenjima (*Harlekin s maskom*, 1943). Oko 1950. M. sažima motive u čvršće građene oblike s naglašenim ritmom jakih linija i monokromno stupnjevanim gustim bojama; prevladavaju motivi »vaze« i mrtve prirode koji najavljuju zahvat u keramiku i staklo (*Mačka s ogledalima*, 1957; *Mrtva priroda s cvijećem i svijećom*, 1959). God. 1952. izlaže u Zagrebu seriju gvaševa (tzv. arhaiski nadrealizam). Ta izložba izaziva polemiku (G. Gamulin—V. Richter) koja prethodi ostrim sukobima oko apstraktne umjetnosti i slobode stvaralaštva. Od 1953. bavi se oblikovanjem stakla (Rogatec, radionice »Masega« i »Nason« u Muranu) i u tome materijalu ostvaruje niz zanimljivih skulptorskih zamisli, što ih izlaže u Zagrebu 1957 (*Lav*, 1953). Slobodna organska forma i bogata struktura transparentnoga materijala, obogaćena kolorističkim intervencijama i djelovanjem svjetlosti, odlikuje i njegove kasnije radove u staklu (*Boca-Pjevačica*, 1961; *Ležeći bik*, 1962; *Bik*, 1962). U ranijem razdoblju privlačio ga je tekstil, a poslije 1960. oblikovao je u željezu.

LIT.: Lj. Babić, Ante Motika, HR, 1933, 4. — A. V. Mihičić, Antun Motika (katalog), Zagreb 1952. — G. Gamulin, Zarobljeni oblici — teze o apstrakciji, Vjesnik, 25. I 1952. — V. Richter, Zarobljene teorije, 1952, 1. — M. Bašičević, Rađanje forme, ibid., 1953, 5. — J. Miše, Motika, Bulletin JAZU, 1953, 3—4. — R. Putar, A. Motika, ČIP, 1. X 1955. — D. Šepić, Antun Motika, Zagreb 1957. — D. Horvatić, Staklo Antuna Motike, Telegram, 11. I 1963. — D. Comisso, Antun Motika (katalog), Beograd 1967. — Ž. Košević, Antun Motika — svjetlosni odrazi, Umetnost (Beograd), 1968, 15. — D. Schneider, Antun Motika, 1927—1974 (katalog), Zagreb 1974/75. — Ž. Košević, Antun Motika — crteži (katalog), Zagreb 1985. — D. Schneider, Antun Motika, Zagreb 1989. Ž. Kć.

MOTOVUN, gradić u sr. Istri, smješten na vrhu strma brežuljka koji dominira dolinom rijeke Mirne. Razvio se na mjestu prapov. gradine; u ranome sr. vijeku mijenja feudalne gospodare, 1278—1779. neprekidno pod vlašću Venecije.

Prilagođeno konfiguraciji tla, naselje se sastoji od tri glavna dijela odvojena fortifikacijama. Najstarija, kružna jezgra naselja na platou brežuljka okružena je dobro očuvanim zidinama iz XIII/XIV. st., koji je s unutrašnje strane, ispod ophoda, ojačan nizom šiljastolučnih niša; na istaknutim mjestima nalaze se četverouglate obrambene kule. U jezgru se ulazi kroz unutrašnja gradska vrata ranogotičkih obilježja (XIV. st.). — Podgrada je smješteno na J padini neposredno podno visokih gradskih zidina. Taj dio grada bio je također utvrđen; od tih zidina ostao je očuvan samo mali dio uz juž. gradska vrata jednostavnoga gotičkoga profila (XV. st.). Među zgradama predgrada (arhit. detalji iz XV—XVIII. st.) nalazi se i hospicij (bolnica za siromašne) iz 1622. — Najnoviji dio grada je predgrađe *Gradicijol* koji se sastoji iz jedne ulice na ist. izduženu hrptu brežuljka. Na MOTOVUN, župna crkva Sv. Stjepana i zvonik-kula

